

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะวิเคราะห์การอ้างอิงวารสารที่ปรากฏในเชิงอรรถของวิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2513 จนถึงสิ้นปี พ.ศ. 2524 จำนวน 344 เล่ม ซึ่งจำแนกออกได้ดังนี้

1. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 60 เล่ม ในจำนวนนี้มีวิทยานิพนธ์ที่เรียบเรียงเป็นภาษาอังกฤษ 2 เล่ม
2. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 284 เล่ม แบ่งออกเป็น
 - 2.1 วิทยานิพนธ์หลักสูตรภาษาไทย จำนวน 105 เล่ม
 - 2.2 วิทยานิพนธ์หลักสูตรภาษาอังกฤษ จำนวน 179 เล่ม แบ่งออกได้เป็น
 - 2.2.1 วิทยานิพนธ์ที่เรียบเรียงโดยนักศึกษาวไทย จำนวน 144 เล่ม
 - 2.2.2 วิทยานิพนธ์ที่เรียบเรียงโดยนักศึกษาวต่างประเทศ จำนวน 35 เล่ม

การเลือกประชากรที่เป็นวิทยานิพนธ์จาก 2 สถาบันนี้เพราะจากการศึกษาหลักสูตรการสอนของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยที่เปิดสอนวิชาเศรษฐศาสตร์ในระดับปริญญาโทมหาบัณฑิตพบว่าภาควิชาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพียง 2 แห่งเท่านั้นที่มีหลักสูตรการสอนและลักษณะวิชาที่ใกล้เคียงกัน นอกจากนั้นนิสิตและนักศึกษาทุกคนจะต้องเขียนวิทยานิพนธ์เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทมหาบัณฑิต ส่วนการเลือกศึกษาวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2513 เป็นต้นไปนั้นเนื่องจากเป็นปีแรกที่มีผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต จากภาควิชาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในขณะที่คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทมหาบัณฑิตทั้งปี พ.ศ. 2495 สำหรับผู้ศึกษาเศรษฐศาสตร์หลักสูตรภาษาไทย และปี พ.ศ. 2514 สำหรับผู้ศึกษาเศรษฐศาสตร์หลักสูตรภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาคุณค่าจากหนังสือ วารสาร เอกสาร และสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวกับความหมาย ประเภท และประวัติความเป็นมาของวารสารทางด้านเศรษฐศาสตร์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
2. สร้างแบบฟอร์มการวิเคราะห์การอ้างอิงวารสารของวิทยานิพนธ์สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ โดยศึกษาแนวทางจากเอกสารต่อไปนี้คือ

Bath University. Design of Information Systems in the Social Sciences. "Characteristics of Citations in Social Science Monographs." Working Paper No.4. Bath, Eng.: Design of Information Systems in the Social Sciences, Bath University, 1972. (Microfiche.)

_____. "Citation Patterns in the Social Sciences: Results of Pilot Citation Study and Selection of Source Journals for Main Citation Study." Working Paper No.5. Bath, Eng.: Design of Information Systems in the Social Sciences, Bath University, 1972. (Microfiche.)

LaBorie, Tim, and Halperin Michael. "Citation Patterns in Library Science Dissertations." Journal of Education for Librarianship 16 (Spring 1976): 271-283.

Navanitaya Intrama. "Some Characteristics of the Literature of Public Administration." Ph.D. Dissertation, Indiana University, 1968.

Omoruyi, J. "Social Science Dissertations: Characteristics of Bibliographic Citations." Unesco Bulletin for Libraries 32 (May-June 1978): 172-177.

3. ทดสอบแบบฟอร์มการวิเคราะห์การอ้างอิงวารสาร โดยการสุ่มวิทยานิพนธ์จำนวน 20 เล่ม จากวิทยานิพนธ์ทั้งหมด 344 เล่ม ที่จะนำมาใช้เป็นหน่วยของการวิเคราะห์ โดยแบ่งออกเป็น วิทยานิพนธ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 4 เล่ม และวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 16 เล่ม ซึ่งเป็นวิทยานิพนธ์หลักสูตรภาษาไทย 6 เล่ม และหลักสูตรภาษาอังกฤษ 10 เล่ม เรียบเรียง โดยนักศึกษาชาวไทยจำนวน 8 เล่ม และนักศึกษาชาวต่างประเทศจำนวน 2 เล่ม ทั้งนี้เพื่อทดสอบ ว่าแบบฟอร์มการวิเคราะห์การอ้างอิงวารสารที่สร้างขึ้นจะสามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพ หลังจากนั้นจึงได้นำแบบฟอร์มการวิเคราะห์การอ้างอิงวารสารมา ปรับปรุงแก้ไขเพื่อนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

แบบฟอร์มการวิเคราะห์การอ้างอิงวารสาร แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 สำหรับบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ มีเนื้อหาครอบคลุม ชื่อผู้แต่ง สัญชาติของผู้แต่ง ชื่อวิทยานิพนธ์ ภาษา ปีที่สำเร็จการศึกษา สถาบันการศึกษา และขอบเขต เนื้อหาของวิทยานิพนธ์ แบบฟอร์มการวิเคราะห์ 1 ชุด ใช้สำหรับวิทยานิพนธ์ 1 เล่ม

ตอนที่ 2 สำหรับบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับการอ้างอิงวารสารที่ปรากฏในเชิงบรรณของวิทยานิพนธ์ มีเนื้อหาครอบคลุมชื่อผู้แต่ง ชื่อบทความ ชื่อวารสาร ปีที่ออก ภาษาของวารสาร และขอบเขตเนื้อหาวิชาของบทความวารสาร แบบฟอร์มการวิเคราะห์ 1 ชุด ใช้สำหรับบทความวารสารที่ได้รับการอ้างอิง 1 รายการ

4. ในการวิเคราะห์การอ้างอิงวารสารของวิทยานิพนธ์สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์นั้น ได้ใช้เกณฑ์ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์คือ

4.1 เกณฑ์การวิเคราะห์วิทยานิพนธ์

4.1.1 ชื่อผู้แต่ง ได้แก่ ผู้เรียบเรียงวิทยานิพนธ์ ซึ่งจะบันทึกลงในแบบฟอร์มการวิเคราะห์เป็นภาษาไทยในกรณีที่วิทยานิพนธ์เล่มนั้นได้รับการเรียบเรียงเป็นภาษาไทย และบันทึกเป็นภาษาอังกฤษในกรณีที่วิทยานิพนธ์เล่มนั้นได้รับการเรียบเรียงเป็นภาษาอังกฤษ

4.1.2 สัญชาติของผู้แต่ง จำแนกออกเป็น 2 กลุ่มคือ สัญชาติไทย ได้แก่ ผู้แต่งที่เป็นชาวไทยทุกคนโดยไม่คำนึงว่าจะเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ และสัญชาติต่างประเทศ ได้แก่ ชาวต่างประเทศทุกคนที่เรียบเรียงวิทยานิพนธ์เป็นภาษาอังกฤษโดยไม่คำนึงว่าเป็นชาวต่างประเทศที่มาจากประเทศใด

4.1.3 ชื่อวิทยานิพนธ์ จะบันทึกลงในแบบฟอร์มการวิเคราะห์เป็นภาษาไทย ในกรณีที่วิทยานิพนธ์เล่มนั้นได้รับการเรียบเรียงเป็นภาษาไทย และบันทึกเป็นภาษาอังกฤษในกรณีที่

วิทยานิพนธ์เล่มนั้นได้รับการเรียบเรียงเป็นภาษาอังกฤษ

4.1.4 ภาษาของวิทยานิพนธ์ จำแนกออกเป็น 2 ภาษา คือ ภาษาไทย และ ภาษาอังกฤษ โดยกำหนดตามภาษาที่ใช้ในการเรียบเรียงวิทยานิพนธ์

4.1.5 ปีที่สำเร็จการศึกษา ถูกระบุที่ปรากฏอยู่ในหน้าปกในของวิทยานิพนธ์แต่ละเล่ม

4.1.6 สถาบันการศึกษา มี 2 สถาบันคือ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

4.1.7 ขอบเขตเนื้อหาของวิทยานิพนธ์ ได้ศึกษาแนวทางการสร้างเกณฑ์การวิเคราะห์จากเอกสารต่าง ๆ ทางด้านเศรษฐศาสตร์ ตลอดจนคู่มือและหลักสูตรการศึกษาวิชาเศรษฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่เปิดสอนทั้งนี้

เกษตรศาสตร์, มหาวิทยาลัย. บัณฑิตวิทยาลัย. "โครงการเปิดสอนปริญญาเอกสาขาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์." (อัครสำเนา.)

_____ . "โปรแกรมการศึกษาปริญญาโท สาขาเศรษฐศาสตร์การเกษตร." (อัครสำเนา.)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. คณะเศรษฐศาสตร์. คณะอนุกรรมการวิชาการ. คู่มือและหลักสูตร การศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2524-2525.

กรุงเทพมหานคร: คณะอนุกรรมการวิชาการ คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย [ม.ป.ป.]

_____ . บัณฑิตวิทยาลัย. แผนกวิชาเศรษฐศาสตร์. "หลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต." (อัครสำเนา.)

ธรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัย. คู่มือการศึกษาชั้นปริญญาตรี 2525-2526. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2525.

_____ . คู่มือการศึกษาปริญญาโท ปีการศึกษา 2525. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2524.

_____ . คณะเศรษฐศาสตร์. "ข้อเสนอโครงการวิจัย บรรณนิทัศน์ว่าด้วยเศรษฐกิจประเทศไทย พ.ศ. 2500-2525." (อัครสำเนา.)

รามคำแหง, มหาวิทยาลัย. คณะเศรษฐศาสตร์. คู่มือการศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ ปีการศึกษา 2524-2525. กรุงเทพมหานคร: คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง [ม.ป.ป.]

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. "ข้อกำหนดและวิชาของคณะพัฒนาการเศรษฐกิจ." (อัครสำเนา.)

"Classification System." In Index of Economic Articles in Journals and Collective Volumes Vol.18 1976, pp.xxx-xliii. By

American Economic Association. Homewood, Ill.:

Richard D. Irwin, 1980..

"Classification System for Articles and Abstracts." Journal of Economic Literature 19 (December 1981): 1765-1768.

"New Books: An Annotated Listing Classification System for Books." Journal of Economic Literature 19 (December 1981): 1648.

เกณฑ์การวิเคราะห์ขอบเขตเนื้อหาของวิทยานิพนธ์ที่กำหนดขึ้นจากเอกสารต่าง ๆ ดังกล่าว ได้นำมาตัดแปลงให้เหมาะสมกับงานวิจัยนี้ และได้นำไปปรึกษาขอคำแนะนำและความเห็นชอบจาก ดร.วิไลวรรณ วรรณนิธิกุล รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา นิธิกร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัชรียา โตสงวน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วันรัช มิ่งมณีนาถิน แห่งคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ วงศ์วิภาณนท์ แห่งคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านเศรษฐศาสตร์ แล้วจึงได้นำมาใช้เป็นหลักในการวิเคราะห์จำแนกเนื้อหาของวิทยานิพนธ์แต่ละเล่ม

เกณฑ์การวิเคราะห์ขอบเขตเนื้อหาของวิทยานิพนธ์สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ แบ่งออกเป็น 11 หมวดวิชาใหญ่ ดังนี้

1. ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์
2. ประวัติศาสตร์เศรษฐกิจ
3. เศรษฐศาสตร์เชิงปริมาณ
4. เศรษฐศาสตร์การเงิน
5. เศรษฐศาสตร์การคลัง
6. เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ
7. เศรษฐศาสตร์การพัฒนา
8. เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์
9. เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม
10. เศรษฐศาสตร์การเกษตร
11. เศรษฐศาสตร์เรื่องอื่น ๆ

ในแต่ละหมวดวิชา สามารถจำแนกออกเป็นหมวดวิชาย่อยได้ดังนี้

1. ทัศนคติเศรษฐกิจศาสตร์ ครอบคลุมเรื่องราวเกี่ยวกับทัศนคติเศรษฐกิจศาสตร์ - จุลภาค ทัศนคติเศรษฐกิจศาสตร์มหภาค ประวัติแนวความคิดทางเศรษฐกิจ เศรษฐศาสตร์สวัสดิการ ระบบเศรษฐกิจ เศรษฐศาสตร์การเมือง ระเบียบวิธีการศึกษาทางเศรษฐศาสตร์ ระเบียบวิธีวิจัยทางเศรษฐศาสตร์
2. ประวัติศาสตร์เศรษฐกิจ ครอบคลุมเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ เศรษฐกิจของไทย ประวัติศาสตร์เศรษฐกิจของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประวัติศาสตร์เศรษฐกิจของเอเชีย ประวัติศาสตร์เศรษฐกิจของยุโรป ประวัติศาสตร์เศรษฐกิจของอเมริกา เป็นต้น
3. เศรษฐศาสตร์เชิงปริมาณ ครอบคลุมเรื่องราวเกี่ยวกับคณิตศาสตร์ เศรษฐมิติ สถิติเศรษฐศาสตร์ แบบจำลองของระบบเศรษฐกิจ การวิจัยขั้นดำเนินงาน
4. เศรษฐศาสตร์การเงิน ครอบคลุมเรื่องราวเกี่ยวกับทัศนคติและนโยบาย - การเงิน ธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินเอกชน ธนาคารกลาง ตลาดเงิน และตลาดทุน
5. เศรษฐศาสตร์การคลัง ครอบคลุมเรื่องราวเกี่ยวกับทัศนคติและนโยบาย - การคลัง สถาบันการคลัง การงบประมาณแผ่นดิน ภาษีอากรและเงินอุดหนุนต่าง ๆ ค่าใช้จ่ายของรัฐบาล หนี้สาธารณะ รัฐวิสาหกิจ
6. เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ครอบคลุมเรื่องราวเกี่ยวกับนโยบาย เศรษฐกิจระหว่างประเทศ การเงินระหว่างประเทศ สถาบันการเงินระหว่างประเทศ การลงทุนระหว่างประเทศ ความช่วยเหลือระหว่างประเทศ ดุลการชำระเงินระหว่างประเทศ การค้าระหว่างประเทศ การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ
7. เศรษฐศาสตร์การพัฒนา ครอบคลุมเรื่องราวเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจ นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ การจำเริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เศรษฐศาสตร์ว่าด้วยความยากจน การวิเคราะห์โครงการ
8. เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์ ครอบคลุมเรื่องราวเกี่ยวกับการวางแผน และการจัดสรรกำลังคน ตลาดแรงงาน แรงงานสัมพันธ์ ซึ่งว่าด้วยเรื่องสภาพแรงงาน กฎหมาย - แรงงาน และการเจรจาต่อรองร่วม เศรษฐศาสตร์การศึกษา เศรษฐศาสตร์ว่าด้วยสุขภาพอนามัย เศรษฐศาสตร์ประกันสังคม เศรษฐศาสตร์ประชากร เศรษฐศาสตร์ว่าด้วยการย้ายถิ่น
9. เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม ครอบคลุมเรื่องราวเกี่ยวกับการพัฒนา - อุตสาหกรรม นโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรม การวางแผนพัฒนาอุตสาหกรรม การจัดการกิจการทางอุตสาหกรรม เศรษฐศาสตร์การจัดการอุตสาหกรรม การผูกขาดและการแข่งขัน บริษัทนานาชาติ

เศรษฐศาสตร์ว่าด้วยเทคโนโลยี อุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ

10. เศรษฐศาสตร์การเกษตร ครอบคลุมเรื่องราวเกี่ยวกับนโยบาย-
การเกษตร การวางแผนการเกษตร การพัฒนาการเกษตร การผลิตทางการเกษตร ราคาผลิตผล-
เกษตร การตลาดการเกษตรและธุรกิจการเกษตร ปัจจัยการผลิตและเทคโนโลยีทางการเกษตร
การจัดการฟาร์ม การปฏิรูปและการใช้ประโยชน์จากที่ดิน เศรษฐศาสตร์ชนบท การชลประทาน
พืชผลต่าง ๆ การปศุสัตว์ การป่าไม้ การประมง ทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ แร่ ที่ดิน
เป็นต้น ภูมิศาสตร์เศรษฐกิจ สหกรณ์การเกษตร

11. เศรษฐศาสตร์เรื่องอื่น ๆ ได้แก่ เศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อม เศรษฐ-
ศาสตร์สาธารณสุข เศรษฐศาสตร์ผู้บริโภค เศรษฐศาสตร์นคร เศรษฐศาสตร์ภูมิภาค เศรษฐ-
ศาสตร์การขนส่ง เศรษฐศาสตร์ว่าด้วยธุรกิจ เศรษฐศาสตร์สถาบัน เป็นต้น

4.2 แผนกการวิเคราะห์การอ้างอิงวารสารของวิทยานิพนธ์สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์

4.2.1 ในการพิจารณาว่าสิ่งพิมพ์ที่ได้รับการอ้างอิงใดเป็นสิ่งพิมพ์ประเภท
วารสารนั้น ได้กำหนดตามคำจำกัดความของ จารุวรรณ สันธุโสภณ ในวิทยานิพนธ์บรรณารักษ-
ศาสตร์ (2521: 90) ว่า "วารสาร หมายถึงสิ่งพิมพ์ประเภทหนึ่งที่มีกำหนดการพิมพ์ที่แน่นอน
หรือค่อนข้างแน่นอน วารสารชื่อหนึ่งจะมีลักษณะรูปเล่มภายนอกเหมือนกันทุกฉบับ ช่วยให้ผู้อ่าน
สังเกตหรือจำวารสารนั้นได้ มีเลขกำกับฉบับระบุให้ทราบวัน เดือน ปีที่ออก และทราบลำดับของ
แต่ละฉบับในชุด ไม่กำหนดล่วงหน้าว่าจะเลิกกิจการเมื่อใด ประกอบด้วยบทความหลายบทความ
ในแต่ละฉบับ"

4.2.2 ชื่อผู้แต่ง ได้แก่ ผู้เขียนบทความวารสารที่ได้รับการอ้างอิงในวิทยา-
นิพนธ์

4.2.3 ชื่อบทความ เป็นบทความในวารสารที่ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์

4.2.4 ชื่อวารสาร เป็นชื่อของวารสารที่บทความที่ได้รับการอ้างอิงใน
วิทยานิพนธ์ วารสารที่ได้รับการอ้างอิงนี้จะนำมาเรียงลำดับตามรายชื่อวารสารที่มีความถี่หรือ
จำนวนครั้งการอ้างอิงมากที่สุดเป็นอันดับ 1 ไปหาวารสารที่มีความถี่หรือจำนวนครั้งการอ้างอิง
ในอันดับรอง ๆ ลงมา

4.2.5 อายุของวารสาร จะพิจารณาปี พ.ศ. หรือปี ค.ศ. ของวารสาร
แต่ละฉบับที่ได้รับการอ้างอิง โดยไม่คำนึงถึงเลขระบุปีของวารสารเป็นสำคัญ ฉะนั้นในกรณีที่
วารสารรายการเดียวกันได้รับการอ้างอิง 2 ฉบับ โดยมีเลขระบุปีของวารสารเหมือนกัน แต่

ปี พ.ศ. หรือปี ค.ศ. ที่ออกต่างกัน จะถือเอาปี พ.ศ. หรือปี ค.ศ. ที่วารสารฉบับนั้น ๆ ออกเป็นหลักในการวิเคราะห์อายุของวารสารที่ได้รับการอ้างอิง ในการศึกษาอายุของวารสารที่ได้รับการอ้างอิง จะแบ่งออกเป็น 11 กลุ่ม คือ กลุ่มอายุ 0-5 ปี, 6-10 ปี, 11-15 ปี, 16-20 ปี, 21-25 ปี, 26-30 ปี, 31-35 ปี, 36-40 ปี, 41-45 ปี, 46-50 ปี และมากกว่า 50 ปีขึ้นไป ทั้งนี้จะนับปีที่พิมพ์ของวิทยานิพนธ์แต่ละเล่มเป็นปีเริ่มต้น และปีที่ออกวารสารเป็นปีสุดท้าย

4.2.6 ภาษาของวารสาร จำแนกออกเป็น 3 กลุ่มคือ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาอื่น ๆ

4.2.7 ขอบเขตเนื้อหาวิชาของวารสาร ได้ศึกษาแนวทางการสร้างเกณฑ์การวิเคราะห์ตามระบบการจัดหมู่หนังสือแบบหอสมุดรัฐสภาอเมริกัน และในการวิเคราะห์นั้น จะพิจารณาจากชื่อบทความวารสารที่ปรากฏในเชิงอรรถของวิทยานิพนธ์

ระบบการจัดหมู่หนังสือแบบหอสมุดรัฐสภาอเมริกัน ได้กำหนดวิชาการศึกษาความรู้ต่าง ๆ ออกเป็น 21 หมวดหมู่ใหญ่ดังนี้คือ

A	เรื่องทั่วไป
B-BJ	ปรัชญา จิตวิทยา
BL-BX	ศาสนา
C	ประวัติศาสตร์ เบ็ดเตล็ด
D	ประวัติศาสตร์ทั่วไปและประวัติศาสตร์โลกเก่า (ชื่อก่อนโลกตะวันออก)
E-F	ประวัติศาสตร์อเมริกา (ชื่อก่อนโลกตะวันตก)
G	กฎหมาย แผนก มานุษยวิทยา สันตนาการ
H	สังคมศาสตร์
H	สังคมศาสตร์ทั่วไป
HA	สถิติ
HB-HJ	เศรษฐศาสตร์
HB	ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์
HC	ประวัติศาสตร์และภาวะ- เศรษฐกิจ การผลิตของรัฐ แบ่งตามประเทศต่าง ๆ

HD	ประวัติศาสตร์ เศรษฐกิจ :
	การเกษตรและอุตสาหกรรม
HE	การขนส่งและการสื่อสาร
HF	การพาณิชย์
HG	การเงิน
HJ	การคลัง
HM-HX	สังคมวิทยา
J	รัฐศาสตร์
K	กฎหมาย
L	การศึกษา
M	ดนตรี
N	จิตรศิลป์
P	ภาษาและวรรณคดี
Q	วิทยาศาสตร์
R	แพทยศาสตร์
S	เกษตรกรรม
T	เทคโนโลยี
U	ยุทธศาสตร์
V	นาวิกศาสตร์
Z	บรรณานุกรมและบรรณารักษศาสตร์

ในหมวดสังคมศาสตร์หรือหมวด H สามารถจำแนกออกได้เป็น 4 กลุ่มใหญ่คือ สังคมศาสตร์ทั่วไป สถิติ เศรษฐศาสตร์ และสังคมวิทยา สำหรับหมวดสังคมศาสตร์ที่ว่าด้วยเรื่อง เศรษฐศาสตร์ซึ่งอยู่ในหมวด HB-HJ นั้น แบ่งออกเป็นหมวดหมู่ย่อยได้ดังนี้

HB ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ ครอบคลุมเรื่องราวเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์ ในฐานะที่เป็นศาสตร์แขนงหนึ่งและความสัมพันธ์กับสาขาวิชาอื่น ๆ ประวัติศาสตร์ ทฤษฎี เศรษฐศาสตร์ซึ่งว่าด้วยเรื่อง คุณค่า ราคา ความมั่งคั่งหรือโภคทรัพย์ แรงงานและค่าจ้าง ค่าเช่า-และที่ดิน เงินทุน การออม ดอกเบี้ยและผู้ให้กู้ กำไร รายได้ ทรัพย์สินสมบัติ การแจกจ่าย การบริโภค เป็นต้น รวมทั้งเรื่องประชากร การย้ายถิ่น สถิติต่าง ๆ วิฤตการณ์ต่าง ๆ และวัฏจักรธุรกิจ

HC ประวัติศาสตร์และภาวะเศรษฐกิจ การผลิตของรัฐแบ่งตามประเทศต่าง ๆ ครอบคลุมเรื่องราวเกี่ยวกับภูมิศาสตร์เศรษฐกิจ และการผลิตของรัฐแบ่งตามประเทศต่าง ๆ

HD ประวัติศาสตร์เศรษฐกิจ: การเกษตรและอุตสาหกรรม ครอบคลุมเรื่องราวเกี่ยวกับการผลิต ที่ดิน ประวัติศาสตร์ที่ดินในยุคสมัยต่าง ๆ ที่ดินของประเทศต่าง ๆ การถือกรรมสิทธิ์ที่ดิน ธุรกิจที่ดิน เกษตรกรรม การใช้ประโยชน์และการเพาะปลูกบนที่ดินบางประเภท การเกษตรของประเทศต่าง ๆ อุตสาหกรรม บริษัท สถาบันการเงิน บริษัทการค้า ความร่วมมือกันทางอุตสาหกรรม รัฐและการจัดองค์การทางอุตสาหกรรม แรงงาน ระบบแรงงาน ค่าจ้าง การให้เงินรางวัล ชั่วโมงในการปฏิบัติงาน เวลาหยุดงาน การพิพาทกันทางด้านแรงงาน การนัดหยุดงาน นายจ้างปิดโรงงาน ตลาดแรงงาน การว่างงาน การจัดหาแรงงาน กำลังคน การแลกเปลี่ยนแรงงาน ตัวแทนการจ้างงาน แรงงานประเภทต่าง ๆ เช่น แรงงานสตรี แรงงานเด็ก แรงงานของผู้ที่อยู่ในวัยรุ่น ผู้ใช้แรงงานวัยกลางคนและวัยชรา เป็นต้น สมาคมนายจ้างและลูกจ้าง สหภาพแรงงาน สถานภาพทางสังคมของผู้ใช้แรงงาน ความช่วยเหลือเงินทดแทน ความมั่นคงทางสังคม การประกันสังคม การฝึกอบรมผู้ทุพพลภาพในการปฏิบัติงาน สวัสดิการคนงาน แรงงานและรัฐ แรงงานในอุตสาหกรรมและการค้าต่าง ๆ อุตสาหกรรมและการค้าเฉพาะประเภท

HE การขนส่งและการสื่อสาร ครอบคลุมเรื่องราวเกี่ยวกับถนน ทางน้ำ การขนส่งทางน้ำ ทางน้ำของประเทศต่าง ๆ การเดินเรือ การรถไฟ การรถไฟและรัฐ การบริหารและการปฏิบัติการทางรถไฟ การรถไฟของประเทศต่าง ๆ การรถไฟเล็กและการรถไฟส่วนท้องถิ่น รถไฟฟ้าใต้ดิน การขนส่งทางบก การไปรษณีย์ ประวัติของการไปรษณีย์ กฎหมายการไปรษณีย์ การไปรษณีย์ระหว่างประเทศ การไปรษณีย์ของประเทศต่าง ๆ การโทรเลข การบริหารงานการโทรเลข ข้อตกลงเรื่องการโทรเลขระหว่างประเทศ การโทรเลขของประเทศต่าง ๆ การกระจายเสียงทางวิทยุและโทรทัศน์ การโทรศัพท์ การบริหารงานการโทรศัพท์ การโทรศัพท์ของประเทศต่าง ๆ การส่งสัญญาณ การส่งข่าวสาร และวิธีการสื่อสารอื่น ๆ

HF การพาณิชย์ ครอบคลุมเรื่องราวเกี่ยวกับองค์การทางการค้าระหว่างประเทศ คณะกรรมการ หอการค้า และสมาคมต่าง ๆ ทางการค้า ประวัติการพาณิชย์ในยุคสมัยต่าง ๆ ดุลการค้า ภูมิศาสตร์การพาณิชย์ กฎหมายการพาณิชย์ นโยบายการพาณิชย์ นโยบายภาษี การพาณิชย์ของประเทศต่าง ๆ ธุรกิจการพาณิชย์ การจัดองค์การและการบริหาร-

งานธุรกิจ การบัญชี การโฆษณา ประวัติการโฆษณา วิธีการโฆษณาต่าง ๆ เช่น การโฆษณา ทางหนังสือพิมพ์และนิตยสาร การใช้แสงและสี การใช้สัญญาณ การใช้ภาพยนตร์ เป็นต้น

HG การเงิน ครอบคลุมเรื่องราวเกี่ยวกับการเงินเอกชน เงินตรา การธนาคาร ธนาคารและรัฐ สถาบันสินเชื่อและการธนาคาร การธนาคารของประเทศต่าง ๆ สินเชื่อ การแลกเปลี่ยน บริษัทการเงินและบริษัททุนต่าง ๆ การลงทุนและการเสี่ยงโชค การประกันต่าง ๆ เช่น การประกันชีวิต การประกันอุบัติเหตุ การประกันสุขภาพ การประกันไฟ เป็นต้น

HJ การคลัง ครอบคลุมเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์การคลัง ในยุคสมัยต่าง ๆ และในประเทศต่าง ๆ กฎหมายและระเบียบข้อบังคับ รายได้และรายจ่าย งบประมาณ ภาษาอากร รายได้ของรัฐจากแหล่งอื่น ๆ นอกจากภาษี ภาษาทางตรง ได้แก่ ภาษีมรดก ภาษที่ดิน ภาษีเงินได้ เป็นต้น ภาษาทางอ้อม ได้แก่ ภาษีกาชาธรรมเนียมต่าง ๆ ภาษาใบอนุญาต ภาษาแสตมป์ เป็นต้น ภาษาศุลกากร ค่าใช้จ่ายของรัฐบาล สินเชื่อรัฐบาล หนี้สาธารณะและการกู้ยืมของรัฐบาล การกู้ยืมจากต่างประเทศ การอ้างสิทธิต่าง ๆ การคลังท้องถิ่น ว่างควยเรื่อง งบประมาณ ภาษาอากร ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ สินเชื่อ หนี้และการกู้ยืม การบริหารการคลังท้องถิ่น และการคลังท้องถิ่นของประเทศต่าง ๆ การบัญชีของรัฐบาล ว่างควยเรื่อง การบัญชีของรัฐโดยทั่วไป และการบัญชีของรัฐบาลประเทศต่าง ๆ

5. การบันทึกข้อมูลลงในแบบฟอร์มการวิเคราะห์การอ้างถึงวารสาร มีขั้นตอนดังนี้

5.1 บันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์แต่ละเล่มลงในแบบฟอร์มการวิเคราะห์การอ้างถึงวารสารตอนที่ 1

5.2 บันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับการอ้างถึงวารสารที่ปรากฏในเชิงอรรถ แต่ละรายการลงในแบบฟอร์มการวิเคราะห์การอ้างถึงวารสารตอนที่ 2

5.3 การอ้างถึงบทความวารสารเรื่องเดียวกันโดยผู้แต่งคนเดียวกันในวิทยานิพนธ์เล่มเดียวกันมากกว่า 1 ครั้งขึ้นไป แม้จะไม่ซ้ำหน้ากัน ก็ถือเป็นการอ้างถึงวารสารเพียง 1 รายการ ซึ่งจะบันทึกลงในแบบฟอร์มการวิเคราะห์การอ้างถึงวารสารตอนที่ 2 เพียง 1 ครั้ง

5.4 บทความวารสารเรื่องหนึ่ง อาจได้รับการอ้างถึงในวิทยานิพนธ์มากกว่า 1 เล่ม ตัวอย่างเช่น

H. G. Grubel, "The Demand for International Reserves:

A Critical Review of the Literature," Journal of Economic Literature

9 (December 1971): 1150. ได้รับการอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ 4 เล่ม ในกรณี
เช่นนี้จะนับเป็นการอ้างอิง 4 รายการ

5.5 บทความวารสารที่ได้รับการอ้างอิงที่มีรายละเอียดทางบรรณานุกรมตามที่
ปรากฏในเชิงบรรณานุกรมที่ฉบับที่ตกลงในแบบฟอร์มการวิเคราะห์การอ้างอิงวารสาร
เช่น การให้ชื่อย่อของวารสารแทนชื่อเต็ม ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่งและชื่อบทความวารสาร ในกรณี
ดังกล่าวจะพยายามหารายละเอียดที่ขาดไปให้ครบถ้วนจากคู่มือช่วยคนต่าง ๆ รายชื่อวารสาร
ของห้องสมุดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนจากวารสารฉบับที่ได้รับการอ้างอิงโดยตรง แต่ถ้า
รายละเอียดทางบรรณานุกรมตามที่ปรากฏในเชิงบรรณานุกรมขาดไปมากจนไม่สามารถที่จะค้นคว้าหา
เพิ่มเติมให้สมบูรณ์ได้ เช่น การให้รายละเอียดเฉพาะชื่อวารสารและปีที่พิมพ์ หรือให้เฉพาะ
ชื่อผู้แต่ง ชื่อบทความวารสาร หรือชื่อวารสารเท่านั้น ในกรณีเช่นนี้จะไม่วิเคราะห์การอ้างอิง
รายการนั้น ๆ

6. วิเคราะห์ข้อมูลที่บันทึกไว้ในแบบฟอร์มการวิเคราะห์การอ้างอิงวารสารโดยวิธี-
ทางสถิติ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ และการหาค่าร้อยละ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย